

дете-то си. — — О хора! та само мене убійте, да ви е проста мол-та кръвь, а детенце-то ми оставе-те.

Хунсъ. (*Продра ся*). Давай това дете тука, що трѣбува да бжде, трѣбува, — нека са свърши по скоро.

Графица-та. (*плачешкомъ*). О любезни хора, какъ можете да си дигнете рѣцѣ-тѣ, и да отзема-те животъ-тѣ на невинни-тѣ; та кому е това дете-нче сторило нѣкое зло, та него пощадете а мене убійте, ето ви мой-тѣ вратъ обнаженъ, посѣчете ма слободно, само детенце-то ми оставете. Подиръ смърть-тѣ ми занесете го въ Брабантъ на мой-тѣ жалостни родители, и кажете имъ, честе ма погубили по облыгваніе Голосово а по заповѣсть Графовъ. — — Тѣ за любовь на дете-то ще са смилѣжтъ за васъ, и богато ще ви обдарѣжтъ. Ако ли не смѣте да отидете тамъ, авы ма за ведете въ нѣкоя непроходимъ пустиня, и ма оставете. Азъ за любовь къмъ дете-то си съ радо сърце ще останя въ пустиня-тѣ и никоги не щя да излѣзъ между хора. — Ахъ, погледайте ма, какъ азъ, ваше госпожа и Графица, кляча предъ васъ, и проливамъ грозны сълзы, — — смилете са добри хора, смилете. — Ако ли съмъ нѣкого отъ васъ увредила, слободно убійте ма. — Вы сички знаете, че азъ тегля за честь и вѣрность. — Вы непременно ще са каете, и казнь отъ Бога ще приимете, дѣто ищете да ма убіете невиня. Тѣй повече са бойте отъ Бога, нежели отъ челоувѣческя заповѣсть. Знайте, че праведно пролѣна кръвь непрестанно воше предъ божи-тѣ престолъ, и убійцы-тѣ нематъ нигдѣ миръ нито спокойствіе.